

jaargang 11
februari 2024
nummer 59

1018

*De Eilanden &
Plantage Weesperbuurt*

In memoriam Bruno van Moerkerken & De Waterheuvel biedt
dagbesteding volgens clubhuismodel & Joyce Visser van kapsalon Hairways
& Kunstenaar Bert Grotjohann 85 jaar & In memoriam Arie Taal

ADRESSEN & SPREEKUREN

SOCIAAL LOKET AMSTERDAM CENTRUM, VOOR ZORG EN ONDERSTEUNING.

Bel voor een afspraak van ma t/m vrij 08.00 – 18.00 uur. Tel 020-25 52 916. Voor info: www.amsterdam.nl/zorg-ondersteuning/contact/contact-sociaal-loket/

OUDER-KIND-TEAM (OKT)

Iedere woensdag van 13.30-14.30 uur inlooptsprekuren in Huis van de Buurt De Witte Boei. Overig contact kan dagelijks tussen 08.30 – 17.00 uur via tel: 020-555961 gratis spelloop voor ouders en kinderen 0-2,5 jr. Kraijenhoffstraat 32 woensdag, vrijdag 9.00-12.00, Speeltuin Wittenbrug, Fortuinstraat 4, donderdag 9.00-13.00. Zie: www.dynamo-amsterdam.nl/spelloop/

STICHTING BUURTORGANISATIE 1018

Deze stichting ondersteunt en verbindt bewonersgroepen en stimuleert betrokkenheid in postcodegebied 1018. Bezoek de website www.buurtorganisatie1018.nl, of kijk op Facebook

POLITIE

De wijkagenten zijn bereikbaar via 0900-8844 of door het contactformulier in te vullen op www.politie.nl.

MELDNUMMER OPENBARE RUIMTE

Meldingen of klachten over oa vuilnis, fietswrakken, bestrating en groenvoorziening kunnen telefonisch worden doorgeven bij de gemeente via tel. 14020. Voor ideeën of vragen over uw buurt kunt u terecht bij de gebiedsmakelaar, kijk voor de contactgegevens voor uw buurt op www.amsterdam.nl/stadsdelen/centrum/contactpersonen.

VERENIGING STADSDORP CENTRUM OOST

Doel van de vereniging is dat de leden, met uitwisseling van diensten en onderlinge hulp, door bemiddeling en/of ondersteuning, zo lang mogelijk actief, gezond en veilig thuis in de eigen buurt kunnen (blijven) wonen. info@stadsdorpcentrumoost.nl www.stadsdorpcentrumoost.nl

OVERLEG OOSTELIJKE EILANDEN EN KADIJKEN

Het Eilandenoverleg is voor alle bewoners met vragen en problemen op het gebied van de woon- en leefomgeving. Zie voor de data en tijden van het Eilandenoverleg www.buurtorganisatie1018.nl/eilandenoverleg.

BUURTSPEEKUR PLANTAGEWEESPERBUURT

Elke woensdag, 11.00-12.00 uur, Café Eik en Linde, Plantage Middenlaan 22. Netwerk van bewoners dat helpt bij wensen, ideeën en zorgen in de buurt. mbvanwijk@live.nl, 06-52008854

STG ONTMOETINGSRUIMTE OUDEREN IN DE PLANTAGE- WEESPERBUURT (SOOP)

Voor buurtbewoners van 55+, met activiteiten en bijeenkomsten. Nieuwe Kerkstraat 124 ma. t/m vrij 11.00 uur-17.00 uur. Tel 020-4223152, www.soop.amsterdam.

VERENIGING VRIENDEN VAN DE PLANTAGE

Doel is bevordering van een bloeiend cultureel leven in en rond de Amsterdamse Plantagebuurt. www.vriendenvandeplantage.nl en www.facebook.com/vrienden-van-de-plantage.

OVERIGE ADRESSEN

Voor overige (werk)groepen, verenigingen en contactadressen zie www.buurtorganisatie1018.nl/links.

COLOFON

1018 is een buurtblad voor de oostelijke binnenstad en komt tot stand dankzij een groep vrijwilligers (redactie) en met medewerking van het Huis van de Buurt Oostelijke Binnenstad.

Versijning Het buurtblad 1018-Magazine komt zes maal per jaar uit, in een oplage van 11.500 exemplaren. ISSN: 2352 – 4111.

Eindredactie Titia Koerten

Redactie Vera Amende, Dennis Chin, Elisabeth van Dorp, Erik Hardeman, Maria Heijndael, Titia Koerten, Björn Martens, Jannelies Poelstra, Phippen Sardjoe en Heleen Verschuren.

Aan dit nummer werkten mee Leeuw van Moerkerken, Erik van Ophem, Kamiel van Ophem en Rob Zwetsloot.

Basisontwerp & opmaak Yolanda Huntelaar

Druk Rodi Rotatiedruk, Diemen.

Inzenden kopij Inleveren kopij en foto's: uiterlijk 29 maart 2024. In Word per e-mail naar redactie1018@gmail.com. Foto's met naam van fotograaf en vrij van auteurs- en portretrecht. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen, foto's te bewerken of niet te plaatsen en is niet verantwoordelijk voor aangeleverde foto's van derden. Foto's toezenden in hoge resolutie (JPEG, TIFF, RAW formaat).

Versijningsdatum volgende nummer Omstreeks 18 april 2024.

Advertentieopgave Contact over advertenties en inleveren via advertentiesbm1018@gmail.com Inleveren uiterlijk 4 april 2024.

Tarieven advertenties 2024

Formaat 60 x 60 mm à € 75,- per keer, € 375,- per jaar. Formaat 122,5 x 60 mm à € 150,- per keer, € 750,- per jaar. Halve pagina: € 450,- per keer. Hele pagina: € 900,- per keer. Zes nummers (een jaar) = vijf betalen. Over de advertentiekosten wordt geen btw geheven. Eventuele opmaakkosten € 80,- (excl. 21% btw). Prijsopgave via advertentiesbm1018@gmail.com

Bezorging In brievenbussen met nee-ja-sticker en ja-1018-sticker. Ook zijn er diverse afhaalpunten in de buurt, zoals gezondheidscentra, huisartsen, supermarkten en 1018 ligt op veel koffietafels. Ook in De Witte Boei aan de Kleine Wittenburgerstraat 201 en in de Oosterkerk.

Inhoud

Jaargang 11, nummer 59, februari 2024

OMSLAGFOTO: MARIA HEIJNDAEL

In het laatste jaar van de *Eilander* experimenteerden Bruno en ik met een dubbele omslag. We hanteerden om beurten de camera met groothoeklens en zochten een verticale lijn. In februari 2013 is deze cover gemaakt. Bruno hield niet zo van de winter, en ook niet van aanbellen om te vragen of we bij een onbekend iemand even in een raamopening mochten verblijven voor een foto, maar het lukte toch steeds weer.

Dag Bruno

HET ZAL TROUWE lezers van dit blad niet verbazen dat wij in dit nummer uitgebreid stilstaan bij het overlijden van onze goede vriend en jarenlange collega, fotograaf en columnist Bruno van Moerkerken. Wij horen vaak van lezers dat zij ons blad niet alleen waarderen om de inhoud maar zeker ook vanwege de grote aandacht voor de fotografie. Op dat laatste gebied kunnen de verdiensten van Bruno niet genoeg worden geprezen. Onvermoeibaar doorkruiste hij de buurt op zoek naar een sprekende foto voor de cover, en passant uitkijkend naar motieven voor de buurtpuzzel en naar plekken die hij kon gebruiken voor zijn serie Toen & Nu. Maar ook voor een simpele nieuwsfoto draaide hij zijn hand niet om. Geen redacteur die zich niet herinnert hoe Bruno na een telefoontje in alle haast op zijn oude stadsfiets

- 4 Kunstenaar Bert Grotjohann 85 jaar
- 7 Leeuw van Moerkerken
- 7 Talkshow architectuur Oostenburg
- 8 Kort nieuws
- 10 Joyce Visser van kapsalon Hairways
- 15 Betrokken burens
- 16 Kunst ontdekken in De Heg
- 16 Rob Zwetsloot
- 17 Werk in de wijk
- 18 Uit in de buurt
- 20 Ruilen is niet altijd huilen
- 22 Leve Bruno!
- 24 Vera's blik op de buurt
- 25 Beestjes in de buurt
- 27 In memoriam Arie Taal
- 28 Clubhuis De Waterheuvel
- 30 DOCK
- 32 Ties Homeijer van La Lique
- 33 Buurtpuzzel
- 34 In memoriam Bruno van Moerkerken

aan kwam scheuren om mopperend te constateren dat de zon weer eens precies verkeerd stond, waarna hij met een brede grijns aan het werk ging. Want ondanks alles hield hij van zijn buurt en van zijn buurtkrant.

Vorig najaar werden bij dit blad stickers verspreid waarmee bewoners konden aangeven dat zij ondanks een nee-nee sticker op hun brievenbus 1018-Magazine toch wilden blijven ontvangen. Bruno stond aan de wieg van deze actie en hij heeft gelukkig nog juist meegekregen hoe enthousiast van die stickers gebruik wordt gemaakt. Het is mede aan vrijwilligers als Bruno te danken dat een buurtkrant als 1018-Magazine kan blijven bestaan. Wij zijn hem dankbaar en zullen hem niet snel vergeten.

(REDACTIE) 🐾

'Mijn creativiteit is alleen maar gegroeid met de jaren'

In januari portretteerde het programma Nieuwsuur vijf kunstenaars die de tachtig ruimschoots zijn gepasseerd, maar ondanks hun hoge leeftijd nog met dezelfde passie en drang doorwerken. Toen ik hoorde dat een drietal buurtgaleries met gelijktijdige exposities eind februari aandacht zullen besteden aan de 85e verjaardag van Bert Grotjohann, werd ik nieuwsgierig naar deze kunstenaar, die sinds 1987 op de Kadijken woont en werkt.

JANNELIES POELSTRA

IK ZOEK BERT op in zijn atelierwoning aan de Binnenkadijk. Het is er rommelig en kleurrijk. Er hangen schilderijen van eigen hand, tubes olieverf liggen op een tafeltje, kunstwerken van glas staan her en der, maar er is ook een verzameling van etnografische maskers, beelden en kleden die hij meebracht van zijn reizen. In zijn werkplaats beneden staan naast een grote glasoven en etspers ook computerschermen en een reuzenprinter.

Geboren in 1939 in Rotterdam, had Bert als kind geen goede start. Wel had hij het geluk het na te kunnen vertellen

"Mijn vader was de eerste tien jaar van mijn leven afwezig: in de oorlog zat hij ondergedoken. Waarom precies, heeft hij mij nooit verteld. Daarna werd hij beroepsmilitair en vertrok hij naar Indonesië. Mijn moeder was tijdens de oorlog alleen met mij. Ik was nog jong, maar één herinnering is me bijgebleven. Dat ik tijdens een razzia van een Duitse soldaat een stuk kuch, van dat donkere soldatenbrood, met kaas kreeg. Tijdens het bombardement op 31 maart 1943 moest mijn moeder met mij vluchten uit onze buurt. Dat bombardement was een vergissing van de Amerikanen en bedoeld voor scheepswerf Wilton-Fijenoord. Het veroorzaakte een enorme vuurzee en grote verwoesting. We zijn toen ingetrokken bij mijn tante. Aan het einde van de oorlog was ik broodmager en zat ik onder de zweren. De droppings van voedselpakketten met corned beef en scheepsbeschuit zijn onze redding geweest.

Toen ik na de bevrijding naar school moest, zaten we met wel vijftig leerlingen in een klas. We moesten leren

schoonschrijven met een kroontjespen, maar ik was een ontzettende knoeierd. Pas in 1952, na jaren bij mijn tante te hebben ingewoond, kregen we een noodwoning in Camperduin, bij Schoorl. Mijn vader kwam alleen in de weekenden thuis, doordeweeks verbleef hij op de kazerne. Maar ik had daar wel een fantastische onderwijzer, meester Bant. Hij nam ons op de fiets mee naar Amsterdam, kamperen in het Amsterdamse Bos en naar het Rijksmuseum, en hij luisterde met ons naar klassieke muziek op de schoolradio. Door hem is mijn liefde voor kunst en muziek ontstaan, hoewel ik later meer van jazz ben gaan houden. Na de lagere school volgde ik aan de ambachtsschool in Alkmaar de opleiding tot huis- en decoratieschilder. Toen mijn vader in 1955 in de Oranje-Nassau Kazerne ging werken, verhuisden we naar Amsterdam."

Van kleine knoeierd met kroontjespen uit Rotterdam tot getalenteerd graficus, schilder en glaskunstenaar in Amsterdam

Lachend: "Mijn eerste baantje was jongste bediende bij de Nederlandse Middenstandsbank. Maar toen ik daarna jongste bediende bij een reclamebureau werd en tekenaars aan het werk zag, wist ik: Dat wil ik ook! En ben ik in de avonden de opleiding tot grafisch ontwerper aan de kunstnijverheidsschool gaan volgen. Later werd dat de Rietveldacademie, waar ik begin zeventiger jaren nog een jaar les had om mijn diploma te halen. Van Gerrit van 't Net, bij wie ik schilderlessen volgde, heb ik schildertechnieken en het omgaan met kleuren geleerd. Door de beheersing van die technieken kan ik spontaan en creatief werken."

In de jaren zestig en zeventig had Bert ateliers op de gekste plekken. Met bevriende kunstenaars deelde hij op Witteburg een gebouwtje bij een kuiperij en later de bovenverdieping van een snackbar in de Czaar Peterstraat. "Verschrikkelijk! Die frituurlucht raakte je met geen mogelijkheid kwijt." Nadat hij zijn atelier op de Binnenkadijk kreeg, begon hij samen met zijn 'kunstmaatje' Hetty Heyster - omdat ze het gezeul met hun werk naar galeries zat waren - in 1992 een eigen galerie: Art Quadraat aan de Hoogte Kadijk. Hetty Heyster is bekend om haar bronzen diersculpturen.

Van zwart-wit naar kleur, van inkt naar olieverf en glas

Als graficus en inkttekenaar werkte Bert tot begin jaren tachtig vooral in zwart-wit. Dat vroege werk was vooral surrealistisch, maar ook zijn eerste werken in kleur, aquarellen, waren dat nog. Toen hij ging schilderen werd zijn werk vrijer van vorm. Zelf zegt hij: "Ik ben niet geïnteresseerd in stijlen en ga het experiment niet uit de weg." In zijn atelier en bij galerie Art Quadraat vallen de schilderijen en met Japanse motieven zoals kimono's en geisha's op.

Exposities Bert Grotjohann
van 24 februari t/m 10 maart

Galerie Overstroom, Entrepotdok 42. Schilderijen
olieverf op doek, za & zo 12.00-17.00

Galerie Weerdruk, Entrepotdok 42. Grafiek za & zo,
13.00-17.00

Atelier Bert Grotjohann, Binnenkadijk 275. Atelier
& divers werk, za & zo, 13.00-17.00

Galerie Art Quadraat, Hoogte Kadijk 195. Schilderijen
& glasobjecten en bronzen sculpturen van Hetty
Heyster, za 24 & zo 25 februari, za 2 & 9
maart 13.00-17.00

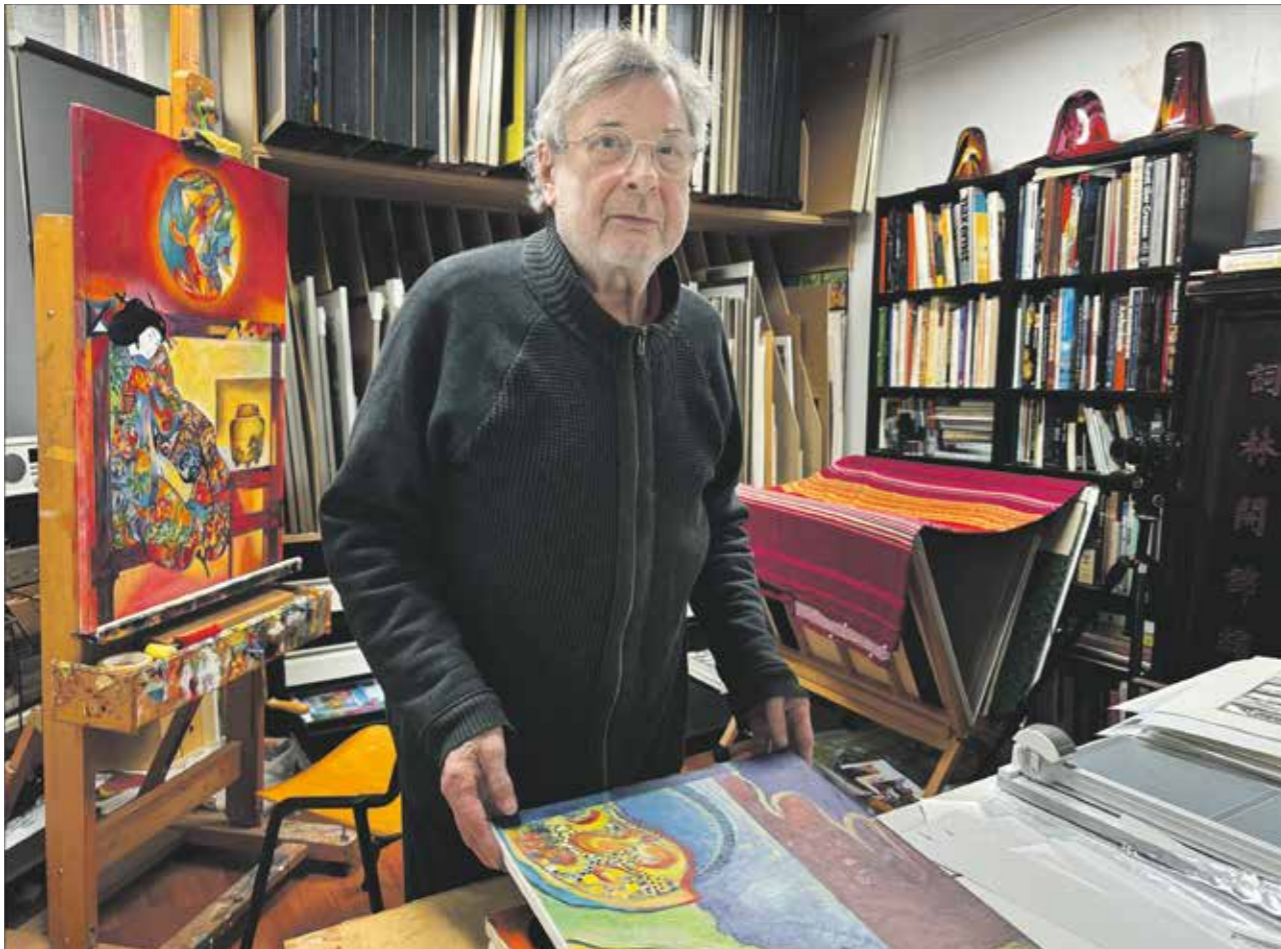
Inspiratie voor dit werk, dat warm en kleurrijk is en een mix van figuratieve en abstracte elementen bevat, kreeg hij tijdens een rondreis door Japan.

Begin jaren zestig ging hij werken bij Van Tetterode, een atelier gespecialiseerd in glas-appliqué, een techniek waarbij gekleurd glas gelijmd wordt en die veel wordt toegepast in architectuur. "Ik hielp daar mee aan de uitvoering van ontwerpen van kunstenaars zoals Karel Appel en Corneille. In de jaren tachtig en negentig kreeg ik zelf opdrachten voor glas-appliqué en glas in lood, voor kerken, maar ook voor het Dudok-stadhuis van Hilversum. Hier in Amsterdam heb ik voor verzorgingstehuis Vondelstede een prachtige 'vier seizoenen' gemaakt en zijn in het VU-medisch centrum en Artis glas-in-loodramen van mijn hand."

Van glas-appliqué en glas in lood was het later een kleine stap naar het modernere glasfusing, een techniek waarbij stukjes of repen glas worden versmolten en waarmee Bert kleurrijke objecten maakt.

Een kunstenaar is blijkbaar nooit te oud

"Ik heb misschien wat fysiek ongemak, maar mijn creativiteit is met de jaren alleen maar gegroeid. Ik moet werken. Hoe zou ik anders mijn tijd moeten doorbrengen? Ik ben nieuwsgierig en experimenteer nog steeds. Nu ben ik bezig met tekenen op de computer."

FOTO'S: ELISABETH VAN DORP

TANJA'S
Haarmode

Kapsalon, Haarwerken & Pruiken

U kunt bij ons online uw afspraak maken

www.tanjashaarmode.nl

Oostenburgergracht 39
1018 NB Amsterdam
(020) 620 7443
info@tanjashaarmode.nl

Dinsdag t/m donderdag 08:30 tot 17:00
Donderdagavond 18:00 tot 20:30
Vrijdag 08:30 tot 19:00
Zaterdag 08:30 tot 16:00

Alleen op afspraak

HADDERS & WIELEN
Vof

TUIN

- ONTWERP & ADVIES
- AANLEG
- ONDERHOUD
- ALLE BESTRATINGEN

Ook: *ekologische tuinaanleg - schaduwtuinen kleine tuinen - bijzondere sierbestratingen - onderhoudscontracten*

Sarphatistraat 560, 1018 AV Amsterdam, 020-6268480

VERF AMSTERDAM

Wij geven u graag persoonlijk advies op maat en mengen alle kleuren van alle merken

ERKENDE SIKKENS DEALER

Topmerken scherpe prijzen !

Open Ma t/m Vr 8.00-17.00 Za 9.00-17.00

WWW.VERFAMSTERDAM.NL
ZEEBURGERPAD 38

DE DELI

ALLEEN *Maar* LEKKERS

PLANTAGEBUURT

Welkom! Iedere dag van 09:00 - 18:00

Plantage Kerklaan 41

Taalcoaches gezocht

Het project 'Nederlands Spreken' van Stichting KansNet zoekt vrijwilligers die taalondersteuning willen geven aan mensen die de Nederlandse taal aan het leren zijn. Het gaat niet alleen om vluchtelingen maar ook om mensen die om wat voor reden dan ook in Nederland zijn komen wonen en hier willen blijven. De bedoeling is de spreekvaardigheid van de Nederlandse taal te vergroten, de anderstalige heeft daartoe vaak weinig gelegenheid.

Van onze taalcoaches vragen wij geen specifieke vaardigheden, alleen dat de Nederlandse taal hun moedertaal is en dat ze bereid zijn wekelijks één tot twee uur met de andersstalige te praten. Het gaat dus om 'praten met elkaar' en *niet* om 'les geven'. Van de anderstaligen vragen wij wel een basiskennis van de Nederlandse taal.

Heeft u belangstelling voor dit boeiende en zinvolle werk bel dan met **KansNet/Nederlands Spreken**, tel.: 06 - 474 99 017 (ma+di+woe van 10.00-13.00 uur).

Of stuur een mail naar: nederlands@kansennet.nl
Voor meer informatie: www.kansennet.nl

Massagepraktijk
Helder & Holistisch

Massages
Lichaamsgerichte therapie
voor ontspanning en bewustwording

Marianne van der Staaij,
Holos @ massagetherapeut
Vergoeding mogelijk via ziektekostenverzekering

Binnenkadijk 151, 1018 ZE, Amsterdam
06 - 294 224 40
m.staay2@upemail.nl
www.praktijkhh.nl

rooshert
uitvaartbegeleiding

flexibel, liefdevol, vindingrijk

www.rooshert.nl 06-24282782

WOON
informatie en advies

Enkelglas?
Niet van deze tijd

!WOON helpt. Gratis en goed.

Doe er iets aan. Regel dubbelglas!

www.wooninfo.nl/energie

TAIJI QUAN & QIGONG

Traditionele Chinese bewegingskunst voor een goede gezondheid en balans. Effectief tegen o.a. stress, rsi, hoge bloeddruk, stramme gewrichten.

Les van grootmeester Fei BaoNong. **Gratis proefles** op woe. 28 februari en woe. 6 maart om 19.00 uur. Verhindert? Daarna bent u ook welkom. Locatie: De kleine Boeschool, Kleine Wittenburgerstraat 100 Amsterdam.

Info: Ada 06-51564482
www.longtengtaiji.com

Torero

LEEUEW VAN MOERKERKEN

Mijn vader had volgens mij graag een Spanjaard willen zijn, maar dat was hij niet. Hij is geboren en getogen in Amsterdam en studeerde Geologie in de rauwe, maar magische jaren tachtig. Voor deze studie moest elke student geruime tijd veldwerk doen in Zuid-Spanje, mijn vader in Murcia. Dicht bij de verlaten spaghettiwestern-dorpjes, leerde hij met zijn medestudenten Spaans, paella maken op campinggasjes en ook nog wat over stenen en bergen, maar dat interesseert mij dan weer minder. Op een dorpsfeest heeft hij met een stier gevochten. Zijn rode eighties-broek werd door de hoorns van het wilde beest opengereten en toen hij onder de stier lag, wist hij met een levensreddende manoeuvre onder een houten podium te rollen, waar de stier hem niet meer pakken kon. Als kind stelde ik me voor hoe hij in een volle arena in torero-kleding met een rode doek en een sabel stond terwijl hij een bloedende stier uit zijn lijden verlost. Als je vader ooit met een stier gevochten heeft, moet er wel iets heel bijzonder gebeurd zijn wil dat niet de eerste anekdote zijn waaraan je denkt als je je vader moet beschrijven.

Wat mij betreft is het stierenvechten niet meer helemaal van deze tijd, maar mijn vader, de torero, was dan ook wel van de oude stempel.

Ik was elf en we zaten samen in het publiek te kijken naar een stierengevecht in Plaza de Toros de Las Ventas in Madrid. De stieren werden vakkundig in Spaanse stijl vermoord.

'Deed jij dat ook zo?' vroeg ik.

'Nee, nee, dat ging niet zo professioneel, we dolden gewoon wat met dat beest, en ik heb hem niet gedood.'

Wat zou hij verbaasd zijn als ik in deze korte column over hem deze stierenanekdote aanhaal om hem te beschrijven. Het is de anekdote van een zoon over zijn vader. Hijzelf zou zijn leven waarschijnlijk eerder typeren door zijn fotografie, zijn geologische kaarten, zijn politiek en zijn columns, maar voor mijn part gaat hij mijn familiegeschiedenis in als de torero.

'Het was trouwens een koe.'

leeuw1018@gmail.com

Talkshow Oostenburg #3: Wat voor wijk wordt Oostenburg-Noord?

De nieuwe wijk Oostenburg-Noord verdeelt de meningen. Na alle positieve recensies over de nieuwe wijk in onder andere Het Parool en De Brug komen Samir Oassem, buurtbewoner, en Arne Bartelsman, bewoner binnenstad en fractievoorzitter PVDA Amsterdam-Centrum, tot een andere conclusie in hun kritische opiniestuk in Het Parool van 3 oktober 2023. "De nieuwe wijk op Oostenburg is gebouwd voor de elite", stellen zij.

Woningcorporatie Stadgenoot, echter, stelde destijds in een persbericht van 25 januari 2022 bij monde van Patrick Barské, directeur Vastgoed en Ontwikkeling: "Het is voor ons altijd een belangrijk uitgangspunt geweest om van Oostenburg een diverse wijk te maken. Juist die diversiteit maakt een wijk een prettige en leefbare wijk."

De wijk is nog niet klaar. Wat voor wijk wordt het nu uiteindelijk? Is de ontwikkeling waar Oassem en Bartelsman op wijzen nog bij te sturen? Is deze ontwikkeling niet gewoon een Amsterdamse trend? En in wat voor wijk willen de (toekomstige) bewoners zelf eigenlijk wonen?

Op 29 februari gaan we met een aantal direct betrokkenen in gesprek over dit onderwerp. Te gast zijn onder anderen de schrijvers van het kritische Paroolartikel, vertegenwoordigers van woningcorporatie en gebiedsontwikkelaar Stadgenoot en (toekomstige) bewoners.

Donderdagavond 29 februari 2024
20.00-21.30 uur
Buurtkamer Over de Brug,
Isaac Titsinghkaade 123,
1018 LL Amsterdam.
Gratis entree.

Afscheid van kastanjeboom

Een groot aantal bewoners van de Henri Polaklaan heeft vorige maand met een bijzondere ceremonie afscheid genomen van een meer dan honderd jaar oude kastanjeboom in de straat. De bewoners herdachten het feit dat de boom, die ziek was en om veiligheidsredenen gekapt moest worden, de oorlogsjaren had overleefd dankzij buurtbewoonster Rika Hopper. De actrice, danseres en eigenaar van het Rika Hoppertheater in de Plantage Middenlaan (het huidige Desmet) beschermde de boom in de hongerwinter tegen Amsterdammers die op zoek waren naar brandhout. Elke keer als er mensen met een bijl of zaag in de buurt kwamen, danste zij in haar voortuin om de boom heen en zong: 'Deze boom gaat niet om.' De Tilburgse Beeldjutters raakten in 2010 zo door dit verhaal geïnspireerd

FOTO: REINIER GERRITSEN

dat zij voor het Amsterdam Lightfestival van de dansende Rika Hopper een lichtprojectie op de boom maakten. Voor dit bijzondere afscheid kwamen zij opnieuw, nu voor één avond, naar Amsterdam om samen met een groep bewoners afscheid van hun geliefde boom te nemen.

Nominaties voor twee musea

Het Verzetsmuseum aan de Plantage Kerklaan en het Groote Museum van Artis aan de Plantage Middenlaan zijn beide genomineerd voor de European Museum of the Year Award (EMYA) 2024. Deze prijs wordt sinds 1977 jaarlijks uitgereikt door het European Museum Forum. De EMYA geldt in museumkringen als de belangrijkste Europese prijs en is bedoeld voor musea die uitblinken in hun innovatieve aanpak, educatieve impact en maatschappelijke betrokkenheid. In totaal zijn vijftig Europese musea genomineerd voor de prijs die tijdens de jaarlijkse EMYA-conferentie van 1 t/m 4 mei in het Portugese Portimao wordt uitgereikt. Nederlandse musea zijn in het verleden overigens behoorlijk succesvol geweest in deze Europese competitie. Zo wonnen in het recente verleden onder meer het Museum van de Geest in Haarlem (2022), Naturalis in Leiden (2021), Rijksmuseum Boerhaave in Leiden (2019) en het Rijksmuseum (2015).

Artis krijgt schade niet vergoed

Tijdens de renovatie van het Groote Museum zijn door het door Artis ingehuurde bouwbedrijf delen van het zeldzame negentiende-eeuwse interieur gesloopt. Artis wilde de geleden schade op het bedrijf verhalen, maar een Amsterdamse rechter heeft daar in januari een stokje voor gestoken. Dat kwam omdat Artis aanvankelijk stelde dat noch de aannemer, noch de projectleider iets te verwijten viel: het monumentale stucwerk zou niet zijn genoemd in de voorwaarden van

Afscheid van de boom in de Henri Polaklaan.

de omgevingsvergunning. Twee jaar later verweet Artis de projectleider echter opeens dat hij zonder toestemming van Monumenten en Archeologie het stucwerk had verwijderd en eiste een forse schadevergoeding. Volgens de rechter komt Artis daarmee bijna twee jaar te laat. De diertuin had 'binnen redelijke termijn' moeten melden dat de projectleider deze toestemming had moeten regelen. De fouten die bij de renovatie van het museum zijn gemaakt mag Artis nu niet alsnog in de schoenen van de aannemer en het projectbedrijf schuiven. Dat hoeft daarom geen schadevergoeding aan Artis te betalen.

Lawaai langs de Dijkgracht

Omwonenden van de Dijkgracht-Oost moeten tot begin maart rekening houden met geluidsoverlast. Deze maand is de gemeente langs de oever van de Dijkgracht gestart met het slaan van een damwand voor de aanleg van een plas-dras zone met riet en waterplanten. Dit als voorbereiding op het fietspad dat langs de gracht moet gaan lopen. De aanleg van zo'n zone is nodig omdat de begroeiing van het spoortalud een favoriet foerageergebied is van de beschermde dwergvleermuis. De bedoeling is dat de vleermuizen, als die begroeiing voor de aanleg van het fietspad gekapt wordt, in de plas-dras zone kunnen gaan foerageren. De werkzaamheden, die plaatsvinden op werkdagen tussen 8 en 17 uur, duren tot begin maart. Tegelijkertijd varen tot en met 11 maart op werkdagen tussen 6 en 19 uur zogeheten beunbakken met zand door de Dijkgracht naar een terrein naast het Inntelhotel. Het zand wordt door ProRail gebruikt voor de bouw van een vrije spoor kruising op voormalig emplacement Dijkgracht.

Dromen over de Weesperstraat

Het lijkt erop dat de Weesperstraat zijn langste tijd als snelweg door de stad heeft gehad. Dat kan althans worden afgeleid uit het enthousiasme waarmee de stadsdeelcommissie

FOTO: BJÖRN MARTENS

Centrum en het bestuur van het stadsdeel in januari een rapport verwelkomden waarin bewoners hun dromen voor de straat en het omliggende gebied hadden laten vastleggen. Het hoeft geen verbazing te wekken dat een grote meerderheid van de ondervraagden voorstander is van een groene, autoluwe straat met tweemaal één rijbaan en een maximumsnelheid van 30 km/uur. Stadsdeelbestuurder Micha Mos noemde het rapport 'waardevolle input voor een langetermijnvisie op de ontwikkeling van dit gebied', maar dat was Michel van Wijk van Bewoners Amsterdam te vaag. Hij stelde voor om de gewenste versmalling van de Weesperstraat al dit voorjaar provisorisch te realiseren door middel van het plaatsen van bloembakken op de weg. Dat ging zijn mede-commissieleden echter te ver. Zij gaven aan in ieder geval te willen wachten op de dit voorjaar verwachte evaluatie van de proef met de knip in de Weesperstraat alvorens een besluit te nemen.

Het Meijer-Visserplein, een nieuw stadshart

Meest opmerkelijk onderdeel van het rapport is een voorstel van een groep kunstenaars, ontwerpers en architecten om de Weesperstraat te laten uitlopen op een nieuw plein, het Meijer-Visserplein. Dat plein kan worden gerealiseerd door van het Meester Visserplein en het Jonas Daniël Meijerplein één aaneengesloten groen voetgangersgebied te maken en daar ook de tunnel van 6000 vierkante meter onder het Meester Visserplein bij te betrekken. Die ruimte, met een rechtstreekse toegang tot metrostation Waterlooplein, kan volgens de plannenmakers gaan dienen als gemeenschappelijk toegangspuntaal van de eromheen gelegen instellingen zoals de Portugese Synagoge en het Joods Museum. Voor bezoekers kan in de tunnel een informatiecentrum worden ingericht met een filmzaal en een tentoonstellingsruimte. Een ondergronds waterreservoir kan gaan dienen om regenwater vast te houden. De plannenmakers

laten in het midden of er op het Meijer-Visserplein nog autoverkeer zal zijn, maar de nadruk ligt er op voetgangers en fietsers. Het plein kan zo uitgroeien tot een echt stadshart voor Amsterdam Oost, zoals het Museumplein dat is voor Zuid en de Dam voor Centrum, aldus het voorstel.

Voor meer nieuws uit 1018: www.buurtorganisatie1018.nl

'Ik werd leerling-kapster en mocht beginnen met vegen'

FOTO: ELISABETH VAN DORP

In de Plantagebuurt zijn veel winkels, speciaal-zaken en kleine ondernemers verdwenen. Hairways is daarop een uitzondering. Deze kapsalon voor heren en dames bestaat in november zestig jaar. Genoeg aanleiding voor een gesprek met eigenaresse Joyce Visser (69).

ELISABETH VAN DORP

Wanneer ga je met pensioen?

"Ha, ha, ik ga nooit met pensioen, ook al heb ik er wel de leeftijd voor. Ik ben gezond en bij het opstaan 's ochtends denk ik: ik ga koffiedrinken met die en die en ondertussen doe ik hun haar. Ik hou van mijn werk en met veel klanten heb ik een hechte band. Ik maak afspraken ruim, nooit strak op elkaar. Het moet aangenaam zijn voor de klant, maar ook voor mij!"

Wat is je achtergrond?

"Ik ben opgegroeid in Geuzenveld, toen was dat een nieuwe wijk met veel jonge gezinnen. Mijn ouders hadden door de oorlog geen uitgebreide schoolopleiding gehad. Toen ik op de lagere school zat, kregen we op een dag een test: de Cito-toets. Niemand wist wat dat was, maar we deden het gewoon. Ik was elf. Ik ben in juli jarig en was dus altijd al een 'vroeg' leerling geweest. De uitslag was heel goed, ik werd zelfs tweede van de klas. Aan de hand van die uitslag kon ik naar iedere school. Mijn moeder vroeg of ik naar de ulo of de mms wilde, maar de meeste meiden van mijn school gingen naar de huishoudschool dus dacht ik: dan doe ik dat ook.

We hadden er algemene vakken: aardrijkskunde, geschiedenis, maatschappijleer, Engels en Frans en ook praktische vakken als koken, wassen, strijken, naaldvakken en machinenaaien. Eén leraar zal ik nooit vergeten: mijnheer Slagter. Hij gaf maatschappijleer en daagde me intellectueel uit. Zo kwam ik erachter dat ik heel goed kon leren en dat ik het leuk vind om te leren. Op mijn veertiende behaalde ik het diploma. Ik wilde Schoevers doen om hotelreceptioniste te worden, dat leek me wel leuk, maar ja, voor de Schoeversopleiding moest je zeventien zijn. Dus had ik meer dan twee jaar 'over'.

Als jong kind weet je gewoon niet wat je allemaal kan worden. Op een kantoor gaan werken? Nee hoor, dat is zo vaag. Ik zag mannetjes naar kantoren gaan met hun tas onder de arm. Ik had geen idee wat ze daar binnen deden. Hoe moest je dat als jong meisje weten? Ik wist eigenlijk helemaal niks!

Een vriendinnetje van me werd kapster en toen dacht ik: dat doe ik dan ook maar. We woonden inmiddels in Purmerend en ik solliciteerde bij de kapper van mijn moeder en

DAVID ELDERS
begrafenis & crematie

uitvaartcentrum
tegenover de nieuwe ooster

020 6252201

kruislaan 235 amsterdam
www.uitvaartcentrumelders.nl

JAPANESE GEZICHTSMASSAGE

De massage bestaat uit technieken die de huid stimuleren collageen en elastine aan te maken. De huid neemt meer zuurstof op met als resultaat een frisse, jonge uitstraling. De massage helpt de kaak te ontspannen, dat is weer erg fijn als je 's nachts tandenknarst of maalt.

Kortom, een weldadige ervaring voor iedereen en een zeer gewaardeerd cadeau!
Bel of app Yvette +31 630 846 508 of www.ypsalon.org voor meer informatie.

beweging ontspanning

Yoga & Ademwerk

Kleine groepen
Individuele aandacht

Locatie Studio Lumen • Nwe Keizersgracht 58
Info • aanmelden +31 (0)6 11 36 04 84
marietb@xs4all.nl

MARIETBAKKER.NL

EEN SWITCH NAAR EEN ANDER VAK

Robert Ploem

arbeidscoach & loopbaanbegeleider

Voor een goede balans
tussen werk en privé

www.matrix-consultants.nl

Alexanderkade 14d

KOM EEN TAAL LEREN BIJ TAALHUIS AMSTERDAM

HUIS VOOR MEDITERRANE TALEN

TAAL
HUIS
AMSTERDAM

TAALHUISAMSTERDAM.NL

RAPENBURGERSTRAAT 123
MUIDERSTRAAT 24

NIEUWE CURSUSSEN
STARTEN IN DE WEEK
VAN 8 JANUARI

GoFysio Lid Schouder Netwerk
Amsterdam (SNA)
actieve therapie

FYSIOTHERAPIE EN MANUELE THERAPIE

- Holistische aanpak
- Aandacht voor de onderliggende oorzaak van uw klachten
- Gespecialiseerd in nek-, schouder- en armlachten, hoofdpijn en duizeligheid

VALKENBURGERSTRAAT 188E

Aanmelden via 020-6183578 of contact@gofysio.nl
www.gofysio.nl

6 dagen per week Maaltijden Broodjes Visdelicatessen

FRANK'S
SMOKE HOUSE
ROKERIJ & WINKEL

Wittenburgergracht 303, Amsterdam

werd meteen aangenomen. Als leerling-kapster begon je met vegen en daarna leerde je wassen. In die tijd kwamen vrouwen één keer in de week naar de kapper om het haar te laten wassen, krulspelden in te zetten en te drogen, want ze hadden bijna allemaal een permanent. Mijn weekloon was fl.32,50 gulden.

Vier dagen in de week werkte ik als leerling-kapster en een dag in de week ging ik naar de kappersvakschool op het Singel in Amsterdam.

Er was toen een leerlingstelsel: na twee jaar werd je 'tweede kapster', daarna 'eerste kapster' en dan 'patroon'. In totaal duurde dat traject vier jaar. Met het patroonsdiploma kon je een zaak beginnen. Dat is allemaal afgeschaft. Het is tegenwoordig anders en eigenlijk te gek voor woorden, je hoeft nu helemaal geen vakdiploma's te hebben om een kapsalon te beginnen! Het is een vrij beroep geworden..."

Hoe is het kappersvak veranderd?

"Vroeger waren er herenkappers en dameskapsalons. De herenkappers zeiden dat wij niet konden knippen en dat was misschien wel een beetje waar. We waren goed in permanenten en rollers inzetten. Het begon allemaal anders te worden toen Vidal Sassoon in de jaren zestig opkwam. Hij was echt een trendsetter met nieuwe knip-technieken voor meisjes en vrouwen. Denk aan Mia Farrow die voor de film Rosemary's Baby door hem in een korte bobstijl geknipt was, ook wel een pixiekapsel genoemd. Door Sassoon hebben we zo leren knippen dat je haar altijd goed zit, ook zonder permanent.

Op een gegeven moment kwam ik te werken bij een keten: De Don's.

Die begonnen met een nieuw concept in Amsterdam en later ook in andere plaatsen. Ik was ongezien geobserveerd terwijl ik aan het werk was in een andere salon, door Ben, die mijn baas zou worden en weer later mijn echtgenoot. Hij zag dat ik wel talent had en van aanpakken wist. Eerst was ik wat huiverig om bij De Don's te gaan werken, maar door het goede loonaanbod ging ik overstag. Nieuw personeel werd intern ook nog bijgeschoold in kniptechniek. Het bleek een goede zet."

"De Don's wilden meisjes hebben in hun kapperszaken waar alle klanten terecht konden: kinderen, tieners, volwassen mannen en vrouwen. Dat was nieuw, want tot dan toe was het tussen mannen en vrouwen helemaal gescheiden in het kappersvak. Op de achtergrond speelde het effect door van de Mammoetwet in het onderwijs. Je kon doorstromen naar een hogere school en dat deden vooral jongens. Ze lieten de ambachtsschool en daarmee ook de kappersopleiding links liggen. Zo ontstond in die leemte de vraag naar meisjes in de kapperszaken."

Onverwachte wendingen

"Ben Visser was vijftien jaar ouder dan ik, was getrouwd en had twee kinderen. Op een vrijdagochtend was hij plotseling weduwnaar geworden, zijn vrouw kreeg een hersenbloeding en is zomaar overleden. Mijn verking was uit-

gegaan en na enige tijd vond Ben dat wij wel bij elkaar pasten. Na een jaar – en een geheimgehouden verhouding – zijn we als stel verder gegaan en daar heb ik beslist geen spijt van gehad!

Ben is op een gegeven moment uit de De Don's gestapt. Hij bleef werken in Hairways, z'n eerste zaak. Helaas is Ben een paar jaar geleden overleden. We hebben nog wel samen met de leveranciers en alle klanten het vijftigjarig jubileum van Hairways kunnen vieren."

Is de buurt veranderd?

"Ik kwam met bus 22 vanaf het Centraal Station naar de zaak, de halte was hier op de Plantage Middenlaan, precies voor de deur. Ik rolde zo de winkel in. In die begintijd was er nog veel middenstand, waren er winkels in de buurt. Zo zat er een Spar in de Plantage Badlaan. Er was een winkel met rotanmeubels op de hoek van de Badlaan en de Middenlaan. Er was een zaak voor tabak en vuurwerk die later een winkel werd voor interieurspullen, een soort Kwantumhal. Slager Jonker hadden we op de Plantage Middenlaan en een melkboer. Bakker Root zat in de Plantage Kerklaan, ook was er daar een zelfbedieningszaakje en drogist Barneveld. Ze zijn allemaal verdwenen."

Waarin onderscheid jij je van andere kapsalons?

"Mijn winkel heeft een huiselijke uitstraling en dat komt ook door die antieke kast van mijn moeder. Ik verkoop pruiken en haarstukjes, maar die zie je niet, die zitten allemaal opgeborgen in lades. Als je een pruik draagt of een haarstukje dan hoeft niemand dat te merken, je wilt niet dat anderen 't zien of weten. Dus daar houd ik rekening mee. Ik heb een rolscherm tussen de stoelen voor de privacy van de klanten. Bij het passen van pruiken of haarstukjes is dat prettig. Soms wil een klant foto's maken om het thuisfront te laten zien hoe een pruik staat en dan is het scherm een mooie achtergrond.

Ik heb diverse klanten met haar en/of hoofdhuid problemen. Samen met de klant zoek ik daar een geschikte oplossing voor. Dat kan een haarstuk, pruik of extensions zijn, maar soms is een juist gebruik van shampoo of lotion ook voldoende. Als je met het haar bezig bent dan kom je ook in aanraking met de huid. Ik heb daarom een hbo-opleiding Huidtherapie gedaan, een studie tussen dermatologie en schoonheidsspecialiste in. Door die studie heb ik medische kennis en die kennis komt me zeker van pas. Ik zie wel eens een vlekje in de hals of op de hoofdhuid dat de klant zelf niet ziet, niet kán zien. Ik kan beoordelen of je ermee naar de dokter moet of niet. Verder weet ik wel wat over de invloed en effecten van hormonen, allerlei ziektes zoals psoriasis en eczeem, of een vette huid. Ik kan ze niet verhelpen, maar wel advies geven in relatie tot het haar."

Jubileum

"Mijn overleden man kocht deze winkel zestig jaar geleden. Dat deze zaak hier op de Plantage Middenlaan al zo lang bestaat is best bijzonder. Ik weet niet hoe ik het jubileum ga vieren, maar heb nog voldoende tijd om erover na te denken. Het zal in november 2024 gaan gebeuren."

**Gemeente
Amsterdam**

Heeft u een goed idee voor uw buurt? Doe dan mee met Centrum Begroot

In 2024 stelt het stadsdeel € 500.000,- beschikbaar, verdeeld over diverse buurten in Centrum.

- Wilt u uw buurt nog mooier maken? Of wilt u iets organiseren voor uw medebewoners?
- Vanaf maandag 26 februari t/m maandag 25 maart 2024 kunt u uw plan op de website insturen.
- Vragen? Bezoek onze website of stuur een e-mail naar centrumbegroot@amsterdam.nl.

amsterdam.nl/centrumbegroot

PHOTO: J. DE VRIES

Tejo,

bezorger voor de voedselbank

In de Witte Boei is het deze vrijdagmiddag de zoete inval. Onder het genot van een lekker bakkie met taart van eenjarige buurtgenoot zitten mensen aan tafel te kletsen. Te midden van deze gezelligheid spreek ik Tejo. Hij helpt elke vrijdagmiddag als vrijwilliger bij het bezorgen van pakketten van de voedselbank.

Tejo woont tegenover Brouwerij 't IJ met uitzicht op de molen. Hij heeft last van een hernia, maar dat weerhoudt hem er niet van om naar de Witte Boei te komen. "Al had ik in een rolstoel moeten komen!" Hij heeft Amsterdamse humor en dat hij een geboren Groninger is, is hem niet aan te horen. "Ik heb 41 jaar in de zorg voor verstandelijk gehandicapten gewerkt, eerst in Apeldoorn. Begin jaren tachtig ben ik voor het werk naar Amsterdam gekomen. Mijn directeur vond mijn grote mond wel bij Amsterdam passen." Toen hij bij een reorganisatie boventallig werd, was hij daar niet lang rouwig om. "Zo leuk was het werk niet meer, met al die regeltjes en administratie. Maar het thuiszitten was ik snel zat, dus ben ik vrijwilligerswerk gaan doen."

FOTO: BJÖRN MARTENS

Net voor corona begon hij als vrijwilliger. Bewoners uit 1018 die klant zijn van de voedselbank, kunnen zelf op vrijdagmiddag naar de voedselbank in de Marnixstraat gaan, maar dat is niet voor iedereen mogelijk. Tejo vertelt: "In het begin haalde ik op de fiets daar de pakketten op. Met tassen aan het stuur en boodschappen achterop, bezorgde ik tijdens de pandemie de pakketten tot aan de voordeur. Nu brengt stichting de Regenboog de pakketten met een busje hiernaartoe. Ik breng nog een enkel pakket aan huis, maar de meeste mensen komen zelf naar de Witte Boei. Vaak schuiven ze even aan voor een kop koffie en een praatje. Mensen komen tegenwoordig al snel financieel in de knel. Daar hoeven ze zich niet voor te schamen."

Het valt me op dat er wel heel weinig verse groenten of fruit in de tassen zit. "Tja", verzucht Tejo, "supermarkten houden in de strijd tegen verspilling niet zoveel versproducten over. Het verschilt per keer. Als je zelf je pakket in de Marnixstraat gaat halen, heb je iets meer keus."

Meer weten: amsterdam.voedselbank.org of vraag het Petra Wisse in de Witte Boei: pwisse@dock.nl

Kunst ontdekken in de Heg

De Heg op het Marineterrein

Verborgen kunst in de
buitenlucht

Januari t/m juni 2024

De Heg is een voormalige parkeerplek op het Marineterrein die omgetoverd is tot een verborgen podium in het groen voor kunstprojecten en optredens. Door een ingang aan de achterkant kun je de Heg betreden. De Heg is een project van Naomi Jansen, kunstenares en buurtbewoner van 1018.

Van januari tot en met juni 2024 zal er elke maand een andere kunstenaar een kunstwerk maken om speciaal in de Heg te kunnen ervaren. De kunstenaars worden uitgedaagd om te reageren op deze ietwat gekke plek en om met hun werk de bezoeker te verrassen. Van een 'Wensheg' tot aan een grootse sterrenkijker: de Heg biedt ruimte aan allerlei bijzondere ingrepen. Neem dus elke maand vooral eens opnieuw een kijkje in de Heg!

Locatie:

Je vindt de Heg als je vanaf de Kattenburgerstraat door de toegangspoort van het Marineterrein naar rechts toe gaat.

Evenementen:

Maandelijks zal er ook een evenement plaatsvinden rondom het betreffende kunstwerk. Houd hiervoor de agenda van het Marineterrein (www.marineterrein.nl) in de gaten of volg de Heg op Instagram (@de_heg).

Jaren tachtig blues

ROB ZWETSLOOT

Hieronder een tekstje dat ik een paar jaar terug schreef om op te nemen met twee bevriende muzikanten. Effe akkoordje erbij en kat in het bakkie. Maar zij spelen nu samen met twee, volgens hen, woest aantrekkelijke dames in een atelier in de Plantage.

Misschien haal ik mijn ouwe keyboard uit de mottenballen en maak ik mijn printer, zodat ik de tekst kan printen en neem ik het op. Ik kan het ook als gedicht voor gaan lezen, dat is het meest eenvoudig.

En waarom moeilijk doen als het makkelijk kan.
Eerst koffie.
Komt dat tekstje:

Opa is een punker
schreeuwt nog steeds 'no future'
Droomt van de pogo in een bunker
Ja, opa is een punker

Verft zijn grijze haren
heeft 12 valse tanden
Gesuis in zijn oren
artritis aan zijn handen

De Sex Pistols, de Buzzcocks
en vooral de Ramones
Dat zijn voor hem de helden
Zeker niet de Rolling Stones

Zijn vrouw past op hun kleinkind
daar is ze van bezeten
Maar hij verlangt naar vroeger
kan de jaren tachtig niet vergeten

Niet ontevreden over deze rijmelarij, het is maar
dat u het weet. 🐾

ILLUSTRATIE: ERIK VAN OPHEM

Werk in de wijk

ALEXANDERKADE

Als veertienjarige meldde Jesper zich bij Erwin als stagiair Installatietechniek. Het werd een korte ontmoeting. Omdat de jonge Jesper nog geen veiligheids-papieren had, mocht hij gelijk weer omkeren. Uiteindelijk is het allemaal goed gekomen, want tegenwoordig zijn ze collega's.

Met tempo en daadkracht hebben ze zojuist een lekkende radiator vervangen. Ik breng met mijn camera en geklets het werk even tot stilstand, en op deze prachtige lenteachtige maandagochtend gaat niemand daarover zeuren. 🐾

TEKST EN BEELD: MARIA HEIJENDAEL

Ruilen is niet altijd huilen, wel veel werk

Flitsactie van actiegroep Niet Te Koop op 26 november 2022 bij een benedenwoning aan de Matrozenhof, hoek Hoogte Kadijk.

FOTO: VICKY FOSTER

Bijna iedere Amsterdammer kent wel een verhaal van iemand die van sociale huurwoning wilde ruilen, wat uiteindelijk niet lukte. Vaak is dat omdat de huren bij een woningruil zo sterk worden verhoogd dat beide ruilers er alsnog vanaf zien. Een artikel in de krant over een geslaagde woningruil (NRC d.d. 3 januari 2024) valt dan ook op. Tot duidelijk wordt dat die ruil pas tot stand kwam na een uitspraak van de kantonrechter. Hoe zit dat nu precies? 1018 vroeg het aan Guust Augustijn van stichting !Woon, de organisatie die bewoners informeert, adviseert en ondersteunt.

HELEEN VERSCHUREN

IN HET IN NRC beschreven geval ging het om een gezin met een huurappartement dat een slaapkamer extra wilde omdat de zoon van 10 en de dochter van 6 nog in hetzelfde kamertje slapen. Ook wilden ze meer buitenruimte voor de dochter en wilden de ouders de kinderen graag op een school doen vlak bij de woning van het gezin waarmee zij wilden ruilen. Dat gezin wilde graag een gelijkvloerse woning, waarvoor de vrouw al een medische indicatie had, en zij wilden bovendien dicht bij hun dochter wonen die haar moeder al hulp gaf. Beide partijen betaalden voor hun woning eenzelfde bedrag aan huur. De verhuurende corporaties wilden die ruil echter niet toestaan, tenzij de huren omhoog zouden gaan. De huurders begonnen daarop ieder een procedure tegen hun verhuurder om een 'machtiging tot indeplaatsstelling' te krijgen. Bij een indeplaatsstelling loopt de huurovereenkomst door, alleen de persoon van de huurder verandert. Na afweging van de belangen van de verhuurders en de huurders stelde de kantonrechter de huurders in het gelijk en verleende hun de gevraagde machtiging. Guust wijst op een vergelijkbaar

geval waarin !Woon een bewoonster ondersteunde, die met een garantie van het Emil Blaauw proceskostenfonds kon worden doorverwezen naar een ervaren huurrechtadvocaat en zo ook haar ruil voor elkaar kreeg.

Op mijn vraag waarom verhuurders zo moeilijk doen als twee partijen graag van woning willen ruilen, is het antwoord dat veel verhuurders graag willen dat huurders die een andere woning vinden hun oude woning leeg achterlaten. Dat geeft verhuurders de mogelijkheid om de woning - met een verhoogde huur - opnieuw te verhuren of te verkopen. Zij zullen huurders die willen ruilen daarom doorgaans niet wijzen op de mogelijkheid voor indeplaatsstelling. Woningruil komt wel voor, maar dan met nieuwe huurovereenkomsten, als beide partijen daarmee akkoord gaan. Als één van de ruilpartners de voorgestelde huurverhoging echter niet kan betalen en de verhuurder de ruil om die reden tegenhoudt, kan de huurder van de weigerende verhuurder naar de rechter stappen, zoals het eerder genoemde voorbeeld liet zien, maar Guust waarschuwt: "Voor een procedure bij de kantonrechter tot indeplaatsstelling moet je als huurder heel goed weten dat het tijd en energie kost en zeker weten dat je eigen situatie en die van je ruilpartner qua inkomen, gezin etc. niet verandert en je nog steeds dezelfde positie inneemt. Want als je tussentijds afhaakt heb je de kosten voor niets gemaakt."

Bij ruilen met indeplaatsstelling moet je verder goed checken of de andere huurder geen huurachterstand heeft, want die neem je met de woning ook over. Ook moeten beide huurders de woning die zij verlaten in de staat opleveren waarin zij hem hebben verkregen. Bij voorkeur betrek je de verhuurder daarbij en herstel je eventuele schade vóór de ruil. Maar als de ruil lukt, zijn wel in één keer twee problemen opgelost. Guust: "Twee huishoudens hebben een meer passende woning gevonden, wat zonder ruilen niet gelukt zou zijn. En als mensen wonen waar ze graag willen wonen, komt dat ook de sociale cohesie ten goede."

Gelabeld

De mogelijkheid om van woning te ruilen is des te aantrekkelijker omdat de kans om via Woningnet een andere woning te vinden in Amsterdam bijzonder klein is. Veel sociale huurwoningen zijn hier namelijk gereserveerd voor speciale doelgroepen: zorgpersoneel, politieagenten, docenten, jongeren, statushouders en mensen met medische urgentie. Voor 2024 wordt zelfs nog een uitbreiding van die voorrangregeling voorzien. Woningen die bestemd zijn voor dergelijke groepen heten 'gelabeld' en worden op Woningnet niet getoond. Daardoor kan het gebeuren dat woningen met een lift, hoewel die zeer geschikt zijn voor ouderen, alleen aan bijvoorbeeld de doelgroep

Guust Augustijn

FOTO: ELISABETH VAN DORP

jongeren worden aangeboden. Dit gebeurde o.a. bij corporatie de Key, die zich primair richt op jongerenhuisvesting. De Amsterdamse Federatie van Woningcorporaties (AFWC) constateert dan ook dat in 2022 van de 9500 vrijgekomen woningen er slechts 22 werden toegewezen aan huurders die niet onder een voorrangregeling vielen.

Een ander probleem voor woningzoekenden is dat corporaties in de afgelopen jaren zo'n kleine duizend sociale huurwoningen hebben verkocht. Op mijn vraag hoe het komt dat in het centrum zoveel benedenwoningen te koop staan, zegt Guust Augustijn dat woningen met een tuintje vaak een hoge prijs opbrengen. Corporaties verdedigen de verkoop van sociale huurwoningen in het centrum met de redenering dat met de opbrengst ervan twee nieuwe sociale woningen gebouwd kunnen worden. Guust: "Maar die woningen staan dan wel vaak aan de rand van de stad. Terwijl ouderen en gezinnen meestal iets zoeken in hun oude buurt, waar ze hun sociale netwerk hebben." Actiegroep Niet te Koop richt zich iedere zaterdag met een flitsactie tegen die verkopen omdat zij vindt dat die ouderen de kans ontnemen om naar een sociale huurwoning op de begane grond te verhuizen. Bovendien zou het bij nieuwbouw aan de rand van de stad veelal niet gaan om volwaardige sociale huurwoningen zijn maar om kleine woningen waarvoor bijvoorbeeld specifiek jongeren in aanmerking komen die er alleen tijdelijke contracten krijgen.

Voor de grote groep babyboomers die wel zelfstandig kunnen wonen, maar geen trappen meer kunnen lopen en die afhankelijk zijn van een sociale huurwoning, lijkt woningruil dan ook de enige manier om aan een passende woning in hun vertrouwde omgeving te komen. 🌿

Leve Bruno #1

FOTO: BRUNO VAN MOERKERKEN

TEKST: MARIA HEIJENDAEL

Natuurlijk hadden we dit al veel eerder moeten doen, en vaker. Met een fles wijn erbij. Maar goed, het kwam er pas van toen ik half december de voorlaatste keer bij Bruno langsging. Hij was te ziek om van de meegebrachte oliebollen te eten, maar toen ik hem vroeg naar een paar iconische beelden uit zijn leven, schuifde hij naar zijn geordende archief. We gingen op zoek.

Deze foto uit het begin van de jaren zeventig laat een zeer jonge Bruno zien, zichzelf fotograferend in de spiegel van een oude kast. Er staan nog meer waren uitgesteld op het rommelige Waterlooplein, met destijds al bouwhekken en een halfronde keet voor de metro. Op de achtergrond zien we de Mozes en Aäronkerk en rechts lopen mensen langs een geparkeerde auto. Naast Bruno staat zijn vader Emiel, zoals altijd in pak. In huize Van Moerkerken lagen overal camera's, en op een gegeven moment had Bruno er zelf een. Filmpjes waren er ook en mochten worden ontwikkeld. Als Bruno vroeger iets wilde leren, of een plan had, was daar gelukkig altijd geld voor.

In dit zelfportret komen we al veel tegen van waar Bruno altijd om is blijven geven: zijn camera, zijn vader, zijn stad en vergane glorie.

Dit is deel 1 uit een korte serie, een kleine hulde aan onze collega Bruno. Een serie waarin we telkens 1/60 seconde meekijken door de ogen van fotograaf Bruno van Moerkerken. 📷

VERA AMENDE

De ouderen

Er wordt veel en zorgelijk geschreven over de ouderen in onze stad en in het land. Ze vallen te veel van hun elektrische fietsen of struikelen over een piepklein uitstekend richeltje van een straatsteen. Zo breken ze hier en daar wat. Zij wonen in te grote huizen en als ze moeten verhuizen, ontdekken ze te laat dat hun kasten vol zitten met leuke ansichtkaarten en stokoude liefdesbrieven van zeventig jaar

geleden. Veel reisherinneringen met foto's van mensen die je niet meer herkent. Te veel borden, kommen en bestek.

Het ergste zijn te veel boeken. Je blijft je maar herinneren hoe blij je was met de eerste zelfgekochte Prismaboekjes voor fl.1,25. Ook erg is om bij een verhuizing te vergeten waar al die verbinding- en aansluitkabeltjes voor zijn. Je zal ze wel terugvinden in een verhuisdoos, maar het lijkt meer op een soort slangenkuil en die slangen hebben ook allemaal een ander eng kopje, platte smalle of brede kopjes, soms met iets puntigs of met twee oogjes. Iets wat ons makkelijker door het leven zou moeten helpen, roept juist meer vragen bij ons op.

Maar een goede raad is: zorg wel dat je een waterpomptang in huis hebt; met deze zelfhulp overwin je menig huishoudelijk probleem. Een bejaardenhuis is niet meer nodig; overigens heeft onze overheid deze in haar onhandigheid allemaal al afgeschaft.

Stappenteller

Een half jaar voor het coronatijdperk kreeg ik via de Soop van de VU een uitnodiging om mee te doen aan een project dat het geestelijk en lichamelijk welzijn zou bevorderen. Dat wilde ik wel. Ik werd eerst lichamelijk en geestelijk getest. In dit half jaar moest ik iedere dag op een handige stappenteller aflezen of ik wel aan de benodigde vijfduizend stappen toe was gekomen. Een coach kwam van tijd tot tijd langs om me moed in te spreken. Het begin- en eindresultaat van de test kreeg ik schriftelijk toegestuurd. Ik ben toen geloof ik vergeten te controleren of ik geestelijk en lichamelijk voor- of achteruit was gegaan.

Enige weken geleden kreeg ik tijdens het wachten op een bestelling, waarbij ik via mijn telefoon kon volgen waar het bestelde zich bevond, zo maar plotseling een uitnodiging om een stappenteller te installeren. Dit kansje wilde ik niet laten lopen. Nu ben ik weer een gevangene van die vijfduizend stappen per dag. Ijverig doorkruis ik de Plantagebuurt door regen en wind, zeg maar storm, me soms vastklampend aan een dichtbij zijnde paal of brug. Ook bezoek ik nu musea om even voor de wind en de regen te schuilen. Ik weet nu dat alle dieren gapen, zelfs een vis onder water, gezien in het Groot Museum. Wel krijg ik nu laat in de avond de opdracht: "u moet nog 900 stappen maken."

We gaan in ieder geval met goede moed het voorjaar tegemoet. 🌸

TEKST EN BEELD: KAMIEL VAN OPHEM

Spookmug

CHAOBORIDAE
INDET.

Waar woont dit beestje? Deze muggenfamilie voelt zich thuis bij rustige wateren in groene gebieden. In de stad kom je ze in parken tegen met een stille vijver of kleinere stukjes water.

Wat eet dit beestje? Als de volwassen muggen überhaupt eten, dan geven ze de voorkeur aan nectar uit bloemen. De larven, die in het water leven, voeden zich met andere muggenlarven en kleine waterdiertjes.

Wie eet dit beestje? Vissen vinden de larven van de spookmug

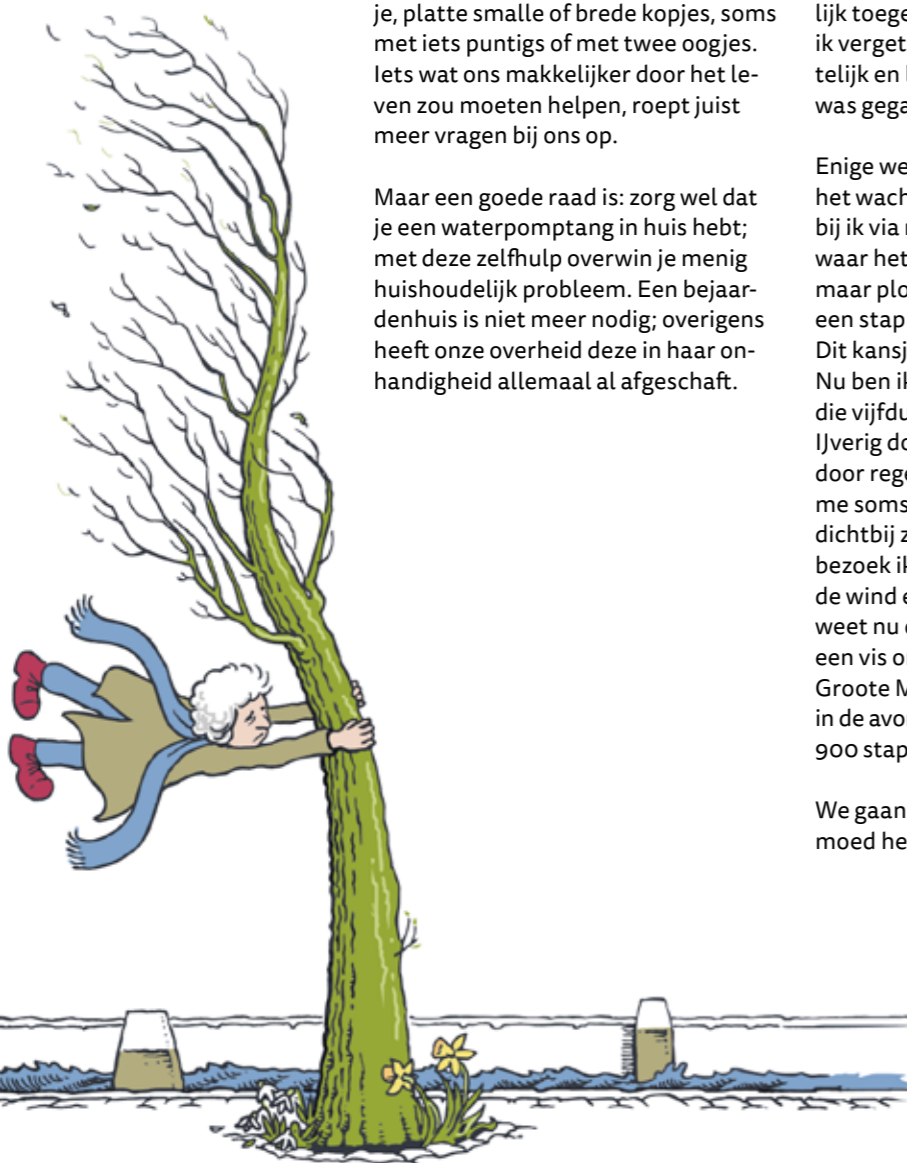
een smakelijke snack, en andere jagende aquatische insecten zijn er ook niet vies van.

Is dit beestje gevaarlijk?

Ondanks de niet zo gezellige naam, steekt de volwassen mug helemaal niet. Tenzij je kleiner bent dan een paar millimeter, hoef je je geen zorgen te maken.

Heeft dit beestje iets speciaals?

Het grootste deel van hun leven brengen spookmuggen door als larve. Zo zijn ze ook goed te determineren als larve en minder goed als volwassene. 🌸

PAPA ZATARRA
ALL DAY FOOD & BAR OOSTENBURG

NEW IN OOSTENBURG.
COME VISIT US!

www.papazatarra.com

insta @papazatarra

JACOBBRINTHUIJPLAAT 10

Typetuin
Leuk je helpen!

Bij de Typetuin zijn we op zoek naar Typecoaches in jouw omgeving. Ben je enthousiast en werk je graag met kinderen?

Als Typecoach begeleid je kinderen in de leeftijd van 9 tot 12 jaar bij het behalen van hun typediploma.

Ben je minimaal een paar uur per week beschikbaar en lijkt het je leuk om je in te zetten voor onze jongste cursisten? Stuur dan snel een mailtje naar info@typetuin.nl voor meer info.

Typecoaches gezocht...!

Kleermaker & stomerij

Nekiye
maatwerk ook her & nede
kledingreparatie
stomen

Derde Oosterparkstraat 26 T 020 - 6815733

Tom's Repair shop

020 - 4122923
Veemarkt 177

Problemen met uw laptop of computer, een virus, kapotte harde schijf ...? Wij lossen het op!

Onderzoekskosten worden niet in rekening gebracht
■ Ophaalservice ma-vr 9.30 - 17.30 en za 11 - 15 uur

www.tomsrepair.nl info@tomsrepair.nl

Brow Bar
AMSTERDAM LA LIQUE

Kom langs in de brow bar van La Lique, gevestigd aan de Oostenburgermiddenstraat 166, 1018 LL Amsterdam. Profiteer nu van de exclusieve tijdelijke deal: ontvang een Golden Rose Wonderlash Mascara (t.w.v. €15,95) bij je eerste boeking! Deze actie is de hele maand februari nog geldig.

GRATIS

Adres: Oostenburgermiddenstraat 166 Tel: +31 6 35 62 32 95

REPAIR CAFE

Een broodrooster dat niet meer roostert,
Een lamp die niet meer wil branden,
Een cd-speler waar geen muziek meer uitkomt.
Weggoien? Mooi niet!

Repareer het in het repair café
Samen repareren...
Elke eerste woensdag van de maand, 14.00-16.30u
Witte Boei, Kleine Wittenburgerstraat 201

Repaircafe.nl **DOCK**

Je buurtkrant '1018 Magazine' zoekt versterking!

Ben jij het? ←

Vrijwilligerswerk

We zoeken iemand die de administratie van de advertenties wil beheren. Het houdt in dat je - ongeveer twee keer per maand - een halve dag bezig bent met het bijhouden van de advertenties in Excel en de facturatie ervan (opstellen en versturen van de facturen en controleren of ze zijn voldaan).

Ervaring met Excel is vereist.

We zijn een klein team dat goed met elkaar samenwerkt om iedere keer weer een mooi blad te maken. Zes keer per jaar zijn we bijeen voor de redactievergadering en daarnaast is er ook informeel onderling contact. Als je belangstelling hebt voor de vacature zend dan een mail naar de redactie van dit blad. Vertel iets over jezelf en je motivatie.

O ja, we zijn ook nog op zoek naar een penningmeester!

HIER

HAD UW
ADVERTENTIE
KUNNEN STAAN

In Memoriam Arie Taal

HELEEN VERSCHUREN

Arie Taal was een zachtaardige en humorvolle man, geïnteresseerd in nieuwe ontwikkelingen. Hij bedacht samen met Robert Jasper Grootveld dat het bouwen van drijvende eilanden met gerecyclede materialen een oplossing was voor verspilling en het probleem van de stijgende zeespiegel. Meerdere eilanden, die nog steeds bestaan, waren een experiment en voorbeeld. Graag had hij IJburg zo gebouwd zien worden.

Arie bouwde van 1985 tot 2015 't Yland, dat wij kennen als de drijvende tuin met huisjes in de Nieuwe Vaart. Hij gebruikte hiervoor afval: blokken piepschuim ingepakt in oud steigerdoek en verstevigd met oude visnetten uit IJmuiden, die aan elkaar werden geknoopt. Voor de tuin werden deze afgedekt met een laag compost. Kerstin, de partner van Arie, breidde dit uit tot een bijen- en vlindervriendelijke tuin.

Hij was ook een van de eersten met het in huis halen van een computer. Zijn zoon Michel (1979) vertelde in een interview in dit Buurtmagazine in juli 2018 dat hij al in 1989 de Sinclair ZX 81 van zijn vader herprogrammeerde omdat hij er spelletjes op wilde spelen. Het Yland werd de plek waar vrede en vriendelijkheid heerste en waar Arie vaak met vrienden filosofeerde over het leven in de toekomst en ze het midzomerfeest vierden.

Zo'n tien jaar geleden ontwikkelde zich bij hem de ziekte van Parkinson, waardoor hij de beheersing over zijn spieren verloor. Door de verzorging door Kerstin, Michel en een paar vrienden kon hij nog lang thuis wonen, tot dit te zwaar werd en hij naar het Dr. Sarphatiushuis verhuisde. Zijn ziekte woekerde voort, waardoor hij op het laatst nauwelijks meer kon praten. Arie overleed op 4 januari in z'n slaap op 77-jarige leeftijd.

Op dinsdag 9 januari werd hij op een boot naar Zorgvlied gevaren. Bij de stop onderweg bij 't Yland zwaaiden vanaf de Pelikaanbrug veel buurtbewoners en vrienden hem vaarwel. 🦋

FOTO'S: JANNELIES POELSTRA

'Door een positieve benadering voel je je mens en dat geeft je kans om te groeien'

Al ruim 37 jaar is in het monumentale pand aan de Sarphatistraat 41 De Waterheuvel gevestigd: een dagbesteding voor mensen met een psychiatrische achtergrond. De Waterheuvel is opgezet volgens het clubhuismodel: de clubleden van de dagbesteding houden samen met de stafleden het clubhuis draaiende op basis van gelijkwaardigheid en vertrouwen. Wij van 1018 Magazine willen hier graag meer van weten en spreken af met directeur Petra Nieuwlaat.

DENNIS CHIN

ALS JE VOOR het pand staat en je ziet het logo dan denk je dat het een luxe sauna is. "Ja," zegt Petra Nieuwlaat lachend, "Er hebben wel eens mensen hier voor de deur gestaan met badhanddoeken en zwemkleding in hun hand. Ik werk al zeven jaar voor De Waterheuvel en was hiervoor meer dan twintig jaar werkzaam bij Cordaan, waar ik ooit begonnen ben als woonbegeleider. De dagbesteding werd daar nog op de traditionele manier gedaan en ik dacht: dat kan toch ook anders. Cordaan werkte toen al samen met De Waterheuvel, tijdens een studieonderzoek stuitte ik op het clubhuismodel dat vanuit Amerika is overgewaaid. De werkwijze van De Waterheuvel sprak mij wel aan en zo ben ik later overgestapt. Ik ben dankbaar dat ik met dit concept kan werken en doe dit met veel overgave en plezier. En dat terwijl ik als jong Brabants meisje eigenlijk docent tekenen wilde worden. We werken met zeven betaalde stafleden en er zijn 170 clubleden. We worden volledig gesteund door

de gemeente. De stafleden bewaren de continuïteit. We hebben bewust weinig stafleden en daardoor hebben we de leden ook nodig; zonder de clubleden functioneert De Waterheuvel niet."

Je bepaalt je eigen tempo

"De leden krijgen geen vergoeding, dat is niet omdat we het hen niet gunnen, maar ze zijn mede-eigenaar van het clubhuis. Je kan altijd lid blijven en je kan alles op je eigen tempo doen, alles staat in het teken van het werk. We werken niet met een stappenplan zoals veel andere werkprojecten wel doen. De leden mogen zelf bepalen waar ze aan deelnemen en zijn niet verplicht om naar het clubhuis te komen. Zo weten we dat als je hier bent, je hier ook graag wilt zijn.

We ondersteunen onze leden bij hun herstel en eventueel naar betaald werk. We werken graag samen met toonaangevende werkgevers uit de buurt. Samen creëren we een mogelijkheid voor leden om hoogwaardig werk te verrichten. Al jarenlang werken we samen met de HvA en het Amstelhotel en begeleiden we onze leden die daar een betaalde baan hebben, dat gaat heel succesvol. Zolang De Waterheuvel bestaat, heeft het clubhuis duizenden mensen met een psychiatrische achtergrond aan zinvolle dagbesteding en aan betekenisvolle contacten geholpen."

Martijn, al 23 jaar werkzaam als staflid, vertelt: "We werken hier niet met dossiers, je kan lid worden wanneer je een verleden hebt als ggz-patiënt, hoewel we dat niet controleren. Als je lid wordt, ben je dat voor het leven, je kan komen wanneer je wilt.

Zoals gezegd werken we vanuit het clubhuismodel, dat is een soort blauwdruk van 37 uitgangspunten die iets zeggen over wat de bedoeling is en hoe we werken. Een paar van die 'standards', zoals dat in een clubhuis heet, zijn gelijkwaardigheid, vrijwilligheid, geen moeten, maar mogen. Je bepaalt als lid zelf het tempo, wat je wilt doen. Stafleden en leden werken samen en zijn collega's. We kijken naar wat je wel kan, hoe je zelf regie houdt en wat helpt voor jouw herstel, dat vinden wij belangrijk."

Op de vraag waarom ze niet meerdere locaties hebben, zegt Petra: "Wereldwijd zijn er driehonderd clubhuizen die op dezelfde wijze werken, maar in Nederland zijn we de enige. Wij zien nu wel om ons heen de ontwikkeling van zelfregie- en herstelinitiatieven die gebaseerd zijn op dezelfde waarden als die van het clubhuismodel. Daar zijn we heel blij mee, het hoeft voor ons niet per se onder de vlag van De Waterheuvel."

Het clubhuis is ingedeeld in twee gedeeltes: de parterre en het souterrain. Op de parterre wordt de receptie bemand en daar vind je ook de kantoorruimte van de administratie waar aan de website en social media wordt gewerkt. Hier zijn ook de vergaderzalen die worden verhuurd. In het souterrain is het horecagedeelte, daar wordt dagelijks een lunch bereid voor de leden en drie keer in de week is er een gezamenlijk diner.

Wat me opvalt is dat er in alle hectiek goed en harmonieus wordt samengewerkt, ook de leden die alleen maar wat komen eten, helpen daar waar het kan. De sfeer is gemoeidelijk en ontspannen, de saamhorigheid in de groep is groot. Aafke werkt ruim twee jaar als staflid en zegt: "Het ziet er misschien wat chaotisch uit, maar iedereen weet wat hij of zij moet doen en er is zeker wel structuur. Elke ochtend is er een meeting. We hebben ook een bord hangen met taken die nog moeten gebeuren en iedereen mag zelf weten of hij of zij iets wil oppakken. Ik vind het mooi dat we elkaar sturen", vertelt ze trots. "Maria bijvoorbeeld, met wie ik samenwerk in de keuken, heb ik hier ook echt zien groeien."

"Ik ben echt blij dat ik hier een jaar geleden binnen ben gekomen, zegt Maria terwijl ze een broodje kaas aan het smeren is. Ik begon met twee dagdelen en nu kom ik vijf dagen in de week. Van negen tot vijf uur ben ik hier aan het werk. Wat ik mooi vind is dat ze je met respect behandelen, er worden ook geen vragen gesteld. De warme benadering heb ik bij andere activiteiten waar ik bij aangesloten was nooit gevoeld. Als ik mensen met psychische problemen mag adviseren: kom gewoon een keer langs. Ze benaderen je hier positief daardoor voel je je ook mens en dat geeft je kans om te groeien.

Je zal het niet geloven, maar een jaar geleden leefde ik in eenzaamheid en ik sprak bijna nooit met mensen. Door de vele medicatie raakte ik ook afgestompt, door medicatievermindering en uiteindelijk het stoppen ervan ben ik ook veranderd.

Bij andere hulpinstanties wordt gekeken naar je diagnose en voelt het alsof je als mens aan een lopende band wordt behandeld. Bij De Waterheuvel word ik als mens gezien en dat heeft mijn leven echt veranderd. Ik zou bijna zeggen dat het een soort ei van Columbus voor mij is geweest. Vandaag vier ik mijn 64ste verjaardag, dat ga ik gezellig vieren samen met de leden en de staf," zegt ze met een stralende glimlach. 🌸

Meer info: www.dewaterheuvel.nl

HUIS VAN DE BUURT OOSTELIJKE EILANDEN – DE WITTE BOEI
In de Witte Boei worden verschillende activiteiten georganiseerd voor de buurt, van jong tot oud.
Zie www.huisvdbuurtcentrum.amsterdam

DOCK, DE KRACHT VAN WIJ SAMEN
Welzijnsorganisatie in de buurt. Brengt talenten en mogelijkheden van buurtbewoners samen en ondersteunt waar nodig. Werkt met professionals in en vrijwilligers uit de buurt.
Heeft u een leuk idee voor de buurt, of wilt u weten welke activiteiten er in de buurt zijn. De Buurtwerkers staan graag voor u klaar.
Zie www.dock.nl. Of kijk op de Facebookpagina van de Witte Boei.

PLUSPUNT DE WITTE BOEI
Elke donderdag ochtend, 09:30 – 11:30 uur.
Maatschappelijke dienstverlening. Voor iedereen die vragen heeft over wonen, zorg, welzijn, financiën en zelfredzaamheid kunt u bij de Pluspunten terecht.
Alleen op afspraak: 020-557 33 38.

BUURTEAM OOSTELIJKE EILANDEN
Maatschappelijke dienstverlening, individuele mantelzorg en schuldhulp. Op werkdagen telefonisch bereikbaar tussen 09:00 – 17:00 uur op 020-557 33 38.

BURENHULP
Altijd al iets meer willen doen voor de mensen in je directe omgeving, of op zoek naar een helpende hand bij het doen van de boodschappen of het gebruik van apparatuur als computer of telefoon? Meld je dan aan bij Burenhulp.
Hulp vragers en -aanbieders kunnen zich op werkdagen tussen 09.00 uur en 17.00 uur (gratis) aanmelden via 020-557 33 38.

Nieuw Programma Naschoolse Activiteiten

Binnenkort wordt hij weer op de basisschool verspreid: een nieuwe brochure vol naschoolse activiteiten van DOCK, zodat alle kinderen kunnen ontdekken wat ze leuk vinden of waar ze goed in zijn! En dit seizoen is er bij DOCK nog meer keus: alle naschoolse activiteiten van heel centrum Amsterdam zijn verzameld in één brochure. Meer activiteiten dus, met een breed aanbod in de buurt, maar ook een kijkje in de wijken iets verder weg. Dansen, tekenen, zeilen, lezen, tuinieren, sporten, naaien, onderzoeken, freerunning, yoga, journalistiek, horeca, uitvinden, animatie, koken, schaken... Dat wordt moeilijk kiezen!

Inschrijven kan tot en met vrijdag 16 februari via de website www.naschoolseactiviteiten.amsterdam en als er nog plek is kan er ook na 16 februari worden ingeschreven. De meest activiteiten starten half maart; de exacte begindata staan op de website.

Voor stadspassers zijn de activiteiten geheel gratis en dankzij donaties van ouders kunnen we ook kinderen zonder stadspas blij maken met een gedoneerde cursus.

Wilt u informatie of heeft u hulp nodig bij het inschrijven? Neem dan contact op met de talentmakelaars van DOCK: Esther Blok, eblok@dock.nl, 06 204 109 20
Frederique Peters, fpeters@dock.nl, 06 204 180 10

Schrijf je bijvoorbeeld in voor onderstaande workshop van vier bijeenkomsten:

Leesplezier met buurtgenoten (voor kinderen uit groep 3, 4 & 5) [Hierbij hoort afbeelding 'Leesplezier'] Houd jij van lezen of meer van voorgelezen worden? Het kan allebei in het gezellige Huis van de Tijd, waar je samen met buurtgenoten met beginnende demantie de prachtigste boeken en verhalen leest en af en toe een spelletje speelt. Dompel je onder in de boekenwereld waar niets te gek is en alles mogelijk!

vier bijeenkomsten
maandagmiddag van 15.30 tot 16.45 uur, start 18 maart 2024
Locatie:
Huis van de Tijd, Nieuwe Herengracht 20, Amsterdam
Inschrijven:
www.naschoolseactiviteiten.amsterdam

Woningdelers: let op wat voor contract je hebt of krijgt

Het gebeurt steeds vaker: appartementen worden niet meer aan één huishouden verhuurd, maar aan een groepje van twee, drie of nog meer individuele huurders. De verhuurder verhuurt de woonruimte op één groepscontract. Dan is de huurprijs namelijk geliberaliseerd en is huurverlaging niet mogelijk. Dat geeft een flinke huuropbrengst: drie kamerhuurders zijn vaak bereid samen meer huur te betalen dan één huishouden. Als de verhuurder de huurders ieder een individueel huurcontract zou geven, dan is het puntstelsel voor kamers van toepassing. De huurders kunnen dan de

huurcommissie inschakelen en mogelijk hun huurprijs verlagen. Voor kamergewijze verhuur heeft de verhuurder een vergunning van de gemeente nodig. Deze krijgt hij alleen als hij de huurders individuele huurcontracten aanbiedt, zodat iedere huurder zijn of haar huurprijs kan laten toetsen door de huurcommissie. Helaas houden verhuurders zich vaak niet aan deze voorwaarde en onttrekt het afsluiten van huurcontracten zich aan het zicht van de gemeente. Veel woningdelers hebben dus nog altijd een groepscontract op grond waarvan zij huren in de vrije, geliberaliseerde sector.

Toch zijn woningdelers niet altijd kansloos bij de huurcommissie. Als het huurcontract vermeldt dat drie personen gezamenlijk één zelfstandige woonruimte huren, terwijl feitelijk sprake is van kamerverhuur aan drie individuen, dan kan de huurcommissie aan het huurcontract voorbijgaan. Of sprake is van kamerverhuur hangt af van alle omstandigheden waaronder het contract is aangegaan. Bijvoorbeeld hoe de huurder de kamer gevonden heeft en wie de huurprijs van de kamer heeft bepaald. Bij een groepscontract is het immers niet aan de verhuurder te bepalen welke huurprijs door de individuele huurders moet worden betaald. Het antwoord op deze vragen is belangrijk bij de beoordeling.

Huurders met een groepscontract doen er goed aan de bepalingen van dat contract te controleren en te onderzoeken of niet feitelijk sprake is van kamerverhuur. Is dat laatste het geval, dan kan dat vele honderden euro's per maand schelen!

Contact

Voor alle vragen over huren en wonen kunt u elke woensdagmiddag van 15-17 uur terecht op ons woonspreekuur in de Witte Boei, Kleine Wittenburgerstraat 201. U kunt ons ook bellen of mailen op (020) 5230 110 | centrum@wooninfo.nl | www.wooninfo.nl.
Check ook onze gratis online cursussen en webinars op cursus.wooninfo.nl en wooninfo.nl/agenda

Huis van de buurt De Witte Boei

Er zijn nog veel meer activiteiten die georganiseerd worden door onze partners. Kijk voor het volledige overzicht op huisvdbuurtcentrum.amsterdam of kom langs op de Witte Boei.

Adres: Kleine Wittenburgerstraat 201
Openingstijden: maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 22.00 uur
Telefoon: 020-622 3879

DOCK-activiteiten: MAANDAG

13.00–15.30 Ontmoeting voor mensen met geheugenproblemen
14.00–16.00 digitaal spreekuur, elke 2e en 4e van de maand, vrije inloop.
18.00–19.30 Buurtrestaurant, €5,- inschrijven verplicht

DINSDAG

11.00–13.00 Ouderensoos, €1,50
13.00–14.00 Buurtsoep, €1,- op = op
19.30–21.00 Taal en Koffie-inloop

WOENSDAG

09.00–13.00 Arabische vrouwen-groep, €1,-
12.00–13.00 Wereldlunch €2,50 op = op
13.30–16.00 Samen breien, samen haken, €1,-
14.00–16.30 Repair Café, elke 1e woensdag van de maand
10.00–11.30 Taal en Koffie-inloop

DONDERDAG

10.00–13.00 Turkse vrouwen-groep, €1,-
10.00–12.00 Nederlandse les.
Aanmelden bij Anne-Marieke Steeman, mail: a.m.steeman@xs4all.nl

VRIJDAG

10.00–11.00 Wandelen
10.00–11.30 Buurttaart, €1,- op = op
14.00–16.00 Naaiworkshop, €1,-

‘Wij zijn er voor professionals en voor gewone consumenten’

FOTO: ELISABETH VAN DORP

Wie wel eens op Oostenburg wandelt, ziet dat er langzamerhand meer leven in de brouwerij ontstaat. Naast nieuwe bewoners vestigen zich er een aantal bijzondere bedrijven en bedrijfjes. Zoals bijvoorbeeld La Lique.

ELISABETH VAN DORP

LA LIQUE BESTAAT al sinds 2002 in Heerhugowaard en Alkmaar. Sinds kort is er een Amsterdamse tak bijgekomen, een filiaal waarvan Ties Homeijer de storemanager is.

“La Lique? De naam komt van mijn tante Angeliq, Lique voor intimi. Zij had een schoonheidssalon en was een opleidingsinstituut begonnen en had een groothandel in de schoonheidsbranche. Ik heb zelf een koksopleiding gedaan, maar het leven van een chef is moeilijk te combineren met een gezinsleven, want je werkt vooral 's avonds en in het weekend. Dus die

richting ben ik niet opgegaan. Ik mocht een tijdje in het bedrijf van mijn tante komen werken om me te oriënteren hoe ik verder zou gaan en ze kon wel wat hulp gebruiken. Maar dat tijdje is uit de hand gelopen, want inmiddels werk ik er alweer acht jaar. We zijn nu beiden eigenaar en ik wilde graag zelf iets 'neerzetten' in het bedrijf en dat is dit filiaal in de Oostenburgermiddenstraat geworden.”

La Lique is een opleidingsinstituut op het gebied van schoonheid, huidverzorging, manicure en pedicure (ook medisch pedicure) en een groothandel in cosmetica en verzorgende producten. Ook heeft La Lique sinds kort een salon, waar je voor allerlei behandelingen terecht kunt op het gebied van huidverzorging, make-up, wenkbrauwen, nagels en voeten. “We hebben een team van twaalf docenten waarmee we alle opleidingen en workshops verzorgen. Iedereen is hier welkom: professionals en gewone consumenten

ten met vragen op schoonheidsgebied en persoonlijke verzorging van de huid.”

Wat opleidingen betref is er een grote vraag naar de opleiding tot pedicure. Ties: “De opleiding is geschikt voor alle leeftijden. We hebben cursisten van achttien jaar en ouder. De oudste cursiste die nu de opleiding volgt is 59 jaar. Een opleiding duurt 16 maanden en die rond je af met een examen. Het diploma dat je behaalt is erkend door de branchevereniging. Je kunt de cursus ook versneld doen als je de theorielessen combineert met de praktijklessen, dan ben je in één jaar gediplomeerd pedicure.”

Bij La Lique worden ook workshops gegeven, kortere cursussen voor professionals die zich willen verdiepen in een bepaald gebied. Cursisten krijgen een starterspakket met producten die zijn uitgezocht op kwaliteit. Daarna kunnen ze worden bijbesteld in de webshop van La Lique.

“Voor gewone consumenten (niet professionals) hebben we ook een aanbod. Zowel diverse workshops - zoals 'basis make-up' - als een webshop en natuurlijk diverse behandelingen in de salon. We hebben een zogenaamde 'browbar' voor wimpers verven, krullen en verlengen. Op verzoek kunnen we een workshop 'op maat' organiseren voor een groepje vriendinnen of collega's. In overleg met een docent stellen we het programma samen.”

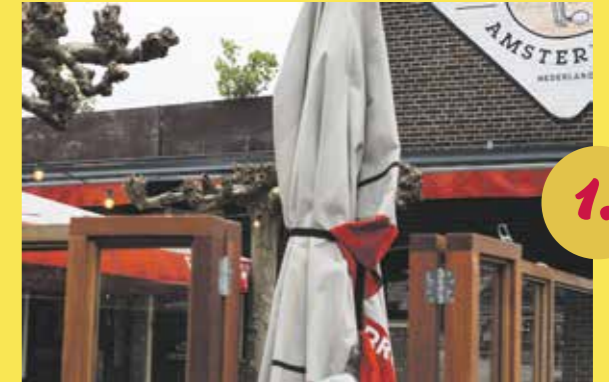
Oostenburgermiddenstraat 166
www.la-lique.nl

Op 7 maart 2024 houdt La Lique een open dag met informatie over de workshops en opleidingen tot schoonheidspecialiste, visagiste, (medisch) pedicure en nagelstyliste. Iedereen is welkom.

Buurtpuzzel en Prijsvraag #59

DOOR: BJÖRN MARTENS

De buurtpuzzel in deze uitgave is een echte filippine. Door de vijf locaties op de foto's zorgvuldig in te vullen ontstaat verticaal de oplossing.

Reacties op de puzzel, voorzien van naam en adres kunnen worden verstuurd naar, let op een nieuwe adres, 1018@bybjornmartens.com. Uiterste inzending is 1 maart 2024 (twee weken na verschijning)

De fotograaf zal op basis van juistheid, volledigheid en originaliteit uit de inzendingen een winnaar kiezen. De prijs is een boekenbon van € 20,-.

De winnaar van de vorige puzzel (1018-Magazine #58) is Jilles Eijking die de haltes van het GVB wist te benoemen. Dit waren de haltes Hoogte Kadijk, Kadijkplein, Artis en Kattenburgerplein.

Prijsvraag

A crossword puzzle grid with a central vertical column of five squares. The horizontal words are: 1. 11 squares, 2. 11 squares, 3. 11 squares, 4. 11 squares, 5. 11 squares.

KLEINE LETTERTJES
Over de uitslag kan worden gecorrespondeerd, maar dat verandert de uitslag niet. Medewerkers van 1018-Magazine en hun huisgenoten zijn van deelname uitgesloten. De winnaar wordt met voornamen genoemd, maar zonder adres. Per jaar kan dezelfde persoon maar éénmaal winnaar zijn.

In Memoriam *Bruno van Moerkerken*

Op 17 januari overleed Bruno van Moerkerken, redactielid en fotograaf van ons blad. Hij was al geruime tijd ziek.

Bruno was al meer dan tien jaar fotograaf en redacteur van de *Eilander* toen ik aanhaakte. Samen met Jan Mey knutselden we met z'n drieën bij Bruno thuis de *Eilander* in elkaar. Ook de laatste correctieavond was vaak bij hem. De wijn vloeide daarbij rijkelijk, Bruno was een goede gastheer. Toen de redacties van de *Eilander* en de *Plantage-Weesperbuurthkrant* verder gingen als *1018 Magazine* laaiden de conflicten in het begin hoog op en maakten we Bruno soms ook dwingend of verongelijkt mee. Maar hij was altijd de eerste die het initiatief nam om het weer bij te leggen. Dat kon hij.

Bruno was niet alleen een van onze beeldbepalende fotografen, maar schreef als zijn alter ego Ballabona Cucharón maar liefst 140 columns voor ons blad. De avonturen van Ballabona, Maria del Mar, Onbe, Conchita, Pietro Crespi en Dieudonné zijn legendarisch: Ballabona die met losse broek zeilde, haar bezoek aan de onderkapper of die keer dat ze een foute pannenset kreeg aangesmeerd. Hij verweefde in deze columns kunstig de zaken die speelden in de buurt en kon hier al zijn ongenoegen in kwijt. Het schrijven was wel een slijtageslag. In de laatste fase van de productie van het blad zaten we vaak samen op te werken op een zeer laat tijdstip. "Waar blijft Ballabona", vroeg ik dan. "Ze is nog niet van de pot", was het standaardantwoord.

Als er op het laatst nog open plekken waren, kon Bruno altijd wel last-minute foto's leveren. Die kwamen uit zijn enorme archief, waar zowel eigen foto's inzitten als die van zijn vader Emiel. Als er op het laatste moment nog een foto moest worden geschoten, ging hij op pad. Zolang het maar niet regende of koud was, daar had hij een bloedhekel aan.

Bruno nam veel praktische zaken op zich: hij zorgde voor ingenieuze begrotingen, wist precies hoe je een subsidieaanvraag moest indienen, richtte een stichting op voor het blad, opende bankrekeningen en regelde vanaf 2016 de advertenties. Er moest altijd financiële ruimte zijn voor het jaarlijkse etentje met de redactie, want dat hadden we gewoon verdiend. Na vergaderingen was het: "Hé, we gaan toch nog wel even wat drinken, hè?" Hij had wel zijn stokpaardjes. Hij vond het belachelijk als restaurants kraanwater in rekening brachten en als het na een redactie-etentje toch op de rekening bleek te staan, ging hij uitgebreid de discussie aan. Hij ging echt tot het gaatje, in alles eigenlijk. Hij was er ook wel eens niet, want hij ging vaak en graag op reis, naar landen en locaties waar wij nog nooit van hadden gehoord. Turkmenistan, of een obscuur Zweeds auto-kerkhof. Hij kwam op bijzondere plekken en vertelde er graag over.

Bruno sprak zich liever niet uit over zijn ziekte. Daardoor werden we ook wel eens op het verkeerde been gezet. Pas in december werd duidelijk dat het deze keer echt niet meer goed ging komen. Hij had een enorm sterke levensdrang en was het er ook helemaal niet mee eens dat zijn leven al zo vroeg moest eindigen. Hij heeft er wel alles uitgehaald, dat moet gezegd worden. Tijdens de begrafenis werd hij omschreven als een gezinsman en hij onderhield vriendschappen die voor het leven waren. Hij heeft intens geleefd en zal ook intens worden gemist. Wij zullen niet alleen zijn inzet voor ons blad ontzettend missen, maar ook zijn gezelligheid en die vette lach van hem.

We wensen Anna, Paloma en Leeuw alle sterkte toe.

Namens al zijn collega's van de redactie van *1018 Magazine*, Titia Koerten. 🍷

FOTO: MARIA HEIJENDAEL

